

Proč jsme pod Allegrim stále nevyhráli Ligu mistrů?

Napsal uživatel Hwoarang
Sobota, 20 Duben 2019 14:35

Přečtěte si 4 fanouškovské názory příspěvatelů na náš web, proč to letos v Lize mistrů opět nevyšlo, a připište svůj názor.

Hwoarang (Petr Kuba):

V Evropě, a v Lize mistrů zvláště, podle mého názoru vítězí útočný fotbal. Týmy, které Ligu mistrů posledních několik let vyhrávají, góly dostávají. I ve finále málokdy vítěz udrží čisté konto. Vítězové ale vždy dokázali soupeře jednoduše ubít útokem, nenechat ho rozehrávat, nenechat obránce v klidu a neúprosnými výpady a ofenzivní podporou zálohy do protivníka neustále bušit, donutit ho k chybám. Nám se poměrně dařilo ve skupinových fázích, kde se dalo taktizovat. Podobně to ještě šlo ve vyřazovacích dvojzápasech. Jakmile ale přišlo finále a soupeř se do nás opravdu sebevědomě opřel ve stylu - teď, protože zítra to napravit nepůjde -, odnášeli jsme si třígólové příděly.

My ale máme doslova hvězdný útok. Mandžukič na hrotu a Ronaldo s Douglesem Costou na křídlech je jedno z nejlepších ofenzivních trií, co si dokážu představit (pokud nebudeme hrát 442, Dybala, jehož jediná pozice je SS, u nás nemá co dělat). Ovšem není za nimi záloha, která by je doplňovala a podporovala. Ne že by na to naši záložníci neměli, ale nějakým způsobem nám k úspěchům stačí klidné tempo. Ať už je to tempo dané Allegriho taktikou nebo nedostatkem motivace (kam bych se hnal, když titul v Serii A vyhrájeme, i když nechceme), je to tempo, které v obou finále soupeř roznesl na kopytech a kterému se svou ofenzivní drzostí vysmál naposled i Ajax.

Guarrangaa (Honza Cízler):

Po vyřazení mi hlavou vířily různé teorie. Ale žádná nedávala úplně smysl. Ani s odstupem času nedokážu ukázat na jeden konkrétní důvod. Asi je v tom více faktorů. Trenér-kvalita hráčů-forma/nasazení/zranění-štěstí..

Pak jsem si řekl. Kdo byl za posledních 5 let ve finále?

Real – absolutní válec s nejlepší zálohou (minimálně 3 sezony), špičkovou obranou a špičkovým útokem postaveným na míru Ronaldovi.

Liverpool – úžasný trenér s čichem na hráče, který nastartoval/oživil kariéru hned několika, kteří do té doby nebyli považováni za top. Dokázal se vyrovnat i se ztrátou dvou klíčových postav a očividně za ním jeho hráči jdou a dřou!

Atlético – Simeone má naprosto odlišný herní styl než Klopp, občas mu taky někdo odejde, ale kdo zůstal hraje, fauluje, dře, řve na rozhodčí a vyhrává.

Barcelona – tehdy ve finále ještě hrál mimo jiné Iniesta a hlavně útok Messi-Suarez-Neymar. S takovou kvalitou i spíše nevýrazný trenér Enrique zvítězil.

Podle mě Juve nemá ani jednu z řad nejlepší na světě, aby „to urvali kvalitou“ a zároveň většina hráčů nevypadá, že by se na hřišti pro trenéra rozkrájeli. Otázkou je, jestli správný člověk dává příkazy špatným hráčům nebo je to naopak? ..když není ani kvalita ani grinta, tak se dá zvítězit už jenom se štěstím, bohužel.

Ivan Barin:

Celkom zložitá otázka, hoci sa na prvý pohľad môže javiť celkom jednoduchá. Ani odpoveď na ňu nebude úplne jednoznačná. Samozrejme, mnoho fanúšikov je sklamaných z vypadnutia v LM s Ajaxom Amsterdam, ktorý sa nám zdal celkom priechodný super vo štvrtfinále. Za obdobie od kedy naše mužstvo vedie tréner Allegri sme sa dokázali etablovať v top 8 klubov v Európe. Myslím si, že o tomto niet pochyb a tuto zásluhu Maxovi v žiadnom prípade nemožno uprieť. Koniec koncov v každom mojom príspevku zdôrazňujem, že pre každý ročník LM je podľa mňa dôležité mať za cieľ dostať sa do štvrtfinále a tam to už je lotéria – stačí jedna chyba a všetko môže byť úplne inak, než sme si predstavovali. Okrem toho sme boli dva krát vo finále, žiaľ vždy sme ťahali za kratší koniec

Proč jsme pod Allegrim stále nevyhráli Ligu mistrů?

Napsal uživatel Hwoarang
Sobota, 20 Duben 2019 14:35

Myslím si, že to, čo dosiahol tréner Allegri, je skôr obdivuhodne, než aby sme to cele zahadzovali do kosa. Ja sa na to pozerám z hľadiska faktov:

2014/2015 – Finále proti hviezdami nabitému mužstvu FC Barcelona

2015/2016 – pamätné osemfinále s Bayernom Mnichov – odohrali sme dva úžasné zápasy, podľa mňa dva najlepšie zápasy celého vtedajšieho ročníka LM!!!

2016/2017 – Finále proti Realu Madrid (aj s CR7)

2017/2018 – štvrtfinále s Realom Madrid, kedy sa nám takmer podarilo vyradiť Real hoci sme prvý zápas doma prehrali 0-3!!! Od tejto možnosti nás delilo iba par sekúnd (- penalta nariadenia v nadstavenom čase)

2018/2019 – štvrtfinále s Ajaxom Amsterdam

Azda okrem posledného vyradenia s Ajaxom sme každé jedno vypadnutie, či finálovú prehru odohrali s veľkou čťou. Neboli to žiadne debakle, hrali sme práve veľmi dobre no mali sme tu smolu, že sme narazili na v tom čase skutočne najsilnejšie mužstvá. My sme tam žiaľ neboli, či už hráčskou kvalitou alebo aj skúsenosťami. Napokon finále 2015 sme hrali po dvanástich rokoch. Samozrejme z mnohých hráčov, keď sa na to pozrieme spätne sa stali neskôr hviezdy, no my sme nikdy neoplývali hráčmi ako Neymar, Messi, Suarez, Cristiano Ronaldo, Bale, Ribery, Robben a mnohí ďalší, ktorí svojho času hrali či už v Barcelone, Bayerne alebo Reale Madrid.

Ďalší veľmi dôležitý bod – okrem Ajaxu tie finálové prehry, resp. vyradenia vo štvrtfinále boli proti španielskym gigantom, resp. proti Bayernu ktorý bol v tom čase na svojom vrchole. Ja rozumiem tomu, že mnohí kritizujú Allegriho za jeho štýl, že taliansky spôsob hrania futbalu je zastaraný, že moderný futbal je niekde inde. Úplne to chápem, na druhej strane sme s nim boli dva krát za posledných 5 rokov vo finále, 2 krát vo štvrtfinále, podaril sa nám skvelý obrat proti Athleticu, dokázali sme v roku 2017 vyradiť Barcelonu a predtým v roku 2015 aj Real Madrid. Podľa mňa na tom niečo bude. Samozrejme, nie vždy to vychádza a druhá vec je do akej miery aj hráči v mužstve dokážu preniesť jeho myšlienky do zápasu. Osobne si však myslím, že Allegri odvádza výbornú prácu, za všetko hovoria fakty a tituly, ktoré získal.

Martin Urbánek:

Proč Juventus nedokáže vyhrát pod trenérem Allegrim Champions league?

A) Systémová (ne)variabilita a nepochopení předností hráčů.

Do každého zápasu jde tým s předem nastolenou taktikou a nedokáže reagovat na vývoj

Proč jsme pod Allegrim stále nevyhráli Ligu mistrů?

Napsal uživatel Hwoarang
Sobota, 20 Duben 2019 14:35

zápasu, což je problém nejen trenéra, ale i hráčů. Samozřejmě to jde ruku v ruce s tím, kdo jakou zastává roli. Dybala nikdy nebyl, není a nebude křídelník. Pjanić nikdy nebyl, není a nebude lepším než průměrným registou. Matuidi není žádný velký obranář, defenzivní záložník už vůbec ne. Bonucci i Rugani jsou v systému dvou stoperů časovanými bombami.

B) Záloha.

Tato řada v Juventusu neexistuje. Bavíme se o jednotlivcích, vyzdvihujeme kvality jednotlivých hráčů - Pjanić super standardky a finální přihrávka (což jsou jen tak mimochodem aspekty, které jsou typické pro trequartista nebo m'ezzalu, ale ne pro registu), Matuidi skvělý tah na branku a rychlost náběhů od čáry (daleko více než box-to-box záložník je klasickým "oldschoolovým" ostrým levým záložníkem), Khedira má výborný náběh z druhé vlny, umí si najít pozici z předvápna, Can umí podržet míč, rozdat ho do stran a uklidnit hru, ale při bránění si je bez podpory spoluhráčů nejistý, Bentancur je ukázkou box-to-box záložníka, má přehled o hře, ale často předrzuje míče, z čehož vznikají ztráty. Ti hráči mají vynikající schopnosti jako jednotlivci, ale není mezi nimi potřebná chemie, aby se vzájemně doplnili a eliminovali navzájem své slabší stránky. A je ve své podstatě jedno, jestli se hraje na dva nebo na tři v záloze, problém je stejný - záloha není schopna propojit defenzivu s ofenzivou. A dneska obecně platí, kdo ovládá střed hřiště, má nad soupeřem navrch. Juventus v drtivé většině zápasů za posledních dvě sezóny střed hřiště neovládal. A potenciální posily typu Wilshire nebo Felix nic neřeší, protože jsou konkurencí pro hráče jako Dybala, Bernardeschi, Can nebo Matuidi, hráče, kteří hrají kolem soupeřova vápna. Střed hřiště nevyřeší.

C) Týmový duch

Body A) a B) jsou důležité z hlediska fungování na hřišti. Juventus ale nemůže vyhrát kvůli bodu C). Čteme a slýcháme o pobláznění Champions league, o jakési posedlosti že strany Staré dámy. Možná na tom něco pravdy i je. Visí to nad hlavami všech a ne a ne s tím cokoli udělat. Kdo by měl? Ti starší. Odešli Marchisio, Buffon, Lichtsteiner. Bonuccimu se vrátila jeho "ego-psychóza" a Barzagli končí kariéru. V kabině zůstane jen Chiellini. Jediný "přeživší" člen jádra týmu, který nese pravého ducha Juve. Možná je to pro někoho příliš filozofické, ale filosofie a psychologie mají ve sportu ohromnou moc, nehledě na antropologický pohled z hlediska multikulturního pojetí společenství (týmu). Je to o té chemii, kterou jsem zmiňoval, ohledně lidských hodnot hráčů, které prokazují na hřišti i mimo něj. A mám-li si udělat srovnání, sestava 3-4 roky zpátky neměla co do jmen takový zvuk jako ta letošní, ale ta skupina hráčů působila jako kompaktnější tým, ucelená komunita, rodina. Dneska je to o skupinkách mezi hráči. Mluvili o tom sami hráči jako Marchisio, Barzagli a Chiellini. Kultura v Juve se změnila. A osobně si odvážím říct, že k horšímu. Allegri nemá bez hráčů jako Barzagli a Chiellini šanci. A nebavíme se o zkušenostech, bavíme se o osobnostech. A Cristiano, Costa, Can, Matuidi, Pjanić nebo Dybala mohou být sebelepší hráči, ale nemají v sobě ten kus osobnosti, jako třeba Chiellini nebo Barzagli. A bez takových hráčů tým postavit nelze, pokud chcete spojit velká ega, která potřebují vést - Cristiano, Costa, Dybala, Bonucci.